

Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie (CAR) – Nederlandstalige kamer
Administratief Centrum Kruidtuin - Finance Tower
Kruidtuinlaan 50 bus 135, 1000 Brussel

Dossier nr: 201/NL/2020/ X
Verzoekende partij: De heer X

Aanvraag tot kwalificatie van een arbeidsrelatie

De artikelen 329 en 338, § 1 van de programmawet (I) van 27 december 2006 (hierna de Arbeidsrelatieswet) bepalen dat de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie tot taak hebben beslissingen te nemen betreffende de kwalificatie van een bepaalde arbeidsrelatie.

Het koninklijk besluit van 11 februari 2013 regelt de samenstelling en werking van de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie.

De Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie ontving op 29 september 2020 van de heer X een aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie.

Uit deze aanvraag blijkt dat de aanvrager bij de NV Y werkt. Deze vennootschap baat een reclamebureau uit. De aanvrager is online marketeer. Zijn arbeidsovereenkomst liep nog tot 31 december 2020. Daarnaast is de aanvrager ook zelfstandige in bijberoep. Ook in die hoedanigheid is hij online marketeer. Hij heeft een zestal eigen klanten.

De aanvrager wenst vanaf 1 januari 2021 op zelfstandige basis verder te werken voor NV Y. Hij geeft in zijn aanvraag echter aan dat zijn werkgever vreest dat dit als schijnzelfstandigheid opgevat zou kunnen worden. Hij wenst hierover duidelijkheid.

Op 1 oktober 2020 en 2 december 2020 verzocht de Administratieve Commissie om bijkomende inlichtingen. De aanvrager verstreekte deze op 11 november 2020 en op 10 december 2020. De heer X bezorgde de Administratieve Commissie bij die gelegenheid ook een ontwerp van "overeenkomst van zelfstandige samenwerking" met zijn werkgever NV Y.

Op 18 januari 2021 hoorde de Commissie de aanvrager via videoconferentie. Hij schetste zijn persoonlijke situatie en de reden van zijn overstap van het statuut van werknemer naar zelfstandige. Hij gaf ook mondelinge toelichting over de wijze waarop hij uitvoering geeft aan de zelfstandige samenwerking met de NV Y. Die samenwerking had ondertussen immers een aanvang genomen. Hij legde uit wat het verschil is met zijn werkzaamheden als werknemer van de NV Y.

Beoordeling door de Commissie

De Commissie stelt vast dat de aanvrager zich volgens zijn aanvraagformulier niet bevindt in één van de toestanden vermeld in artikel 338, § 3 van de Arbeidsrelatieswet.

De Commissie stelt vast dat de aanvrager prestaties levert via zijn vennootschap CV Z.

De Commissie wijst erop dat enkel een natuurlijke persoon de hoedanigheid van werknemer of zelfstandige kan hebben, en zich in een arbeidsrelatie kan bevinden.

Wanneer een vennootschap prestaties levert voor een andere vennootschap, dan is er in beginsel geen sprake van een arbeidsrelatie. Deze kan bijgevolg ook niet gekwalificeerd worden als een arbeidsovereenkomst, tenzij zou blijken dat er sprake is van veinzing (simulatie) (zie ter illustratie: Arbeidshof Brussel 26 september 2008, *JTT* 2008, 468). Er is sprake van veinzing wanneer de werkelijke wil er eigenlijk in bestaat om een rechtstreekse contractuele relatie tot stand te brengen met een natuurlijk persoon in plaats van met een vennootschap, en deze natuurlijk persoon de vennootschap slechts aanwendt als “scherm” om dit te verhullen.

De Commissie is slechts bevoegd om zich uit te spreken over de kwalificatie van een arbeidsrelatie (zie artikel 338, §1, samen gelezen met artikel 328,5° van de Arbeidsrelatieswet). De Commissie is niet bevoegd om te oordelen over de kwalificatie van een overeenkomst tussen twee vennootschappen, maar houdt bij zijn beoordeling wel rekening met de werkelijke bedoeling(en) van de partijen. Indien de intentie van de partijen er in werkelijkheid in bestaat een natuurlijke persoon arbeid te laten verrichten voor een andere partij, dan valt het binnen de bevoegdheid van de Commissie om deze arbeidsrelatie nader te kwalificeren.

De Commissie nam kennis van de uitlegging die de aanvrager geeft aan de verschillende bedingen van de overeenkomst en de wijze waarop hij en de NV Y er thans uitvoering aan geven.

Er kan op basis van de stukken en verklaringen van de aanvrager niet worden besloten dat zijn vennootschap slechts een schijnconstructie is teneinde een arbeidsrelatie met de NV Y te verhullen, te meer de aanvrager via deze vennootschap ook werkzaam is of zal zijn voor andere klanten dan de NV Y.

De overeenkomst van zelfstandige samenwerking bepaalt weliswaar dat deze een *intuitu personae*-karakter heeft, met als doorslaggevend element de identiteit van de aanvrager, maar dit is niet noodzakelijk onverenigbaar met een samenwerking tussen rechtspersonen. De aanvrager is immers zaakvoerder van de vennootschap. In die hoedanigheid is hij een orgaan van de vennootschap. De identiteit van een orgaan van de vennootschap kan bepalend zijn bij het aangaan van verbintenissen met deze vennootschap.

De stukken en verklaringen brengen geen andere elementen aan het licht die onverenigbaar zijn met een samenwerking tussen twee vennootschappen. Er zijn meer bepaald onvoldoende elementen die erop wijzen dat het doel en het voorwerp van de overeenkomst in feite betrekking heeft op de arbeidskracht van de aanvrager. De overeenkomst bevat geen beperkende bedingen wat de organisatie van de arbeid en de arbeidstijd van de aanvrager betreft.

De aanvrager heeft uitdrukkelijk verklaard dat het opmaken en bijhouden van “timesheets”, als enige element dat mogelijk wijst op het bestaan van een gezagsverhouding, enkel in het teken staat van facturatie van prestaties tussen vennootschappen. In de mate dat het opmaken en bijhouden van “timesheets” niet verglijdt naar een toestand van controle over de persoon van de aanvrager – controle die gelet op de intensiteit, de aard, en de gevolgen ervan als hiërarchisch zou kunnen worden opgevat – is dit verenigbaar met een zelfstandige samenwerking (tussen vennootschappen).

De Commissie ziet met andere woorden op grond van de stukken en verklaringen die voorliggen, onvoldoende elementen die erop wijzen dat de partijen de bedoeling zouden hebben (gehad) een gezagsverhouding in te stellen (of te handhaven) tussen de NV Y en de aanvrager.

Beslissing van de Commissie

De **Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie**, bijgestaan door de heer Steven Boelens, secretaris en samengesteld uit:

- De heer Koen Nevens, voorzitter
- Mevrouw Pascale Mylemans, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Beleidsondersteuning en -coördinatie, vast lid
- De heer Wim Brouckaert, als vertegenwoordiger van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, vast lid
- De heer Sven Vanhuysse, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Zelfstandigen, vast lid
- De heer Erwin Tavernier, als vertegenwoordiger van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, vast lid

beslist, na deelname aan de elektronische zitting van de meerderheid van de leden of de vertegenwoordigde leden van de kamer,

bij meerderheid van stemmen,

dat zij onbevoegd is om te oordelen over de kwalificatie van de zelfstandige samenwerking tussen de vennootschap van de aanvrager en de vennootschap NV Y, aangezien het niet gaat om een arbeidsrelatie in de zin van artikel 328, 5° en 338, §1 van de Arbeidsrelatieswet.

dat er tussen de aanvrager en de vennootschap NV Y geen (rechtstreekse) arbeidsrelatie in de zin van artikel 328, 5° en 338, §1 van de Arbeidsrelatieswet bestaat.

Aldus uitgesproken ter elektronische zitting van 18 januari 2021.

De voorzitter,
Koen Nevens

Artikel 338, § 4 van de programmawet (I) van 27 december 2006 stelt: "Deze beslissing is bindend voor de instellingen die in de administratieve commissie vertegenwoordigd zijn evenals voor de sociaalverzekeringsfondsen bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr38, behalve 1° wanneer de voorwaarden betreffende de uitvoering van de arbeidsrelatie en waarop de beslissing werd gegrond, gewijzigd worden. In dit geval heeft de intrekking van de beslissing uitwerking vanaf de dag van de wijziging van deze voorwaarden; 2° wanneer blijkt dat de elementen betreffende de kwalificatie van de arbeidsrelatie die door de partijen werden verschaft op een onvolledige of onjuiste wijze werden verschaft. In dat geval wordt de beslissing geacht nooit te hebben bestaan. De instellingen van sociale zekerheid blijven er dus toe gemachtigd over te gaan tot een controle van het behoud van de elementen die de beslissing van de administratieve kamer hebben gegrond".
In de gevallen voorzien bij artikel 338, § 2, tweede en derde lid, zijnde de beslissingen genomen op initiatief van een enkele partij van de arbeidsrelatie, worden deze beslissingen van kracht voor een periode van drie jaar.
Er kan door de partijen binnen de maand die volgt op de kennisgeving van de beslissing bij aangetekend schrijven, bij de arbeidsrechtbank van de plaats van de aanvrager(s) beroep worden aangetekend door het uitbrengen van een dagvaarding of door het neerleggen ter griffie van een tegensprekelijk verzoekschrift (art. 704, § 1 Ger. W.) lastens de Belgische Staat (FOD Sociale Zekerheid). Het voorwerp van het beroep moet daarbij worden vermeld.
Indien geen enkel beroep wordt aangetekend, wordt de beslissing definitief. »